

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Ἦρθα πάλ' ἀπὸ τὰ ξένα
Κι' ἦρθα ἀπὸ τὴν ξενιτειά,
Μὲ γεμάτη ἀπὸ σένα,
ὦ πατρίδα μου, καρδιά.

* *

Μὲ γεμάτο ἀπὸ σένα
Κάθε μου συλλογισμό,
Ποῦ τὸν πίκραναν τὰ ξένα
Ὅλο γιὰ τὸ γυρισμό.

* *

Ἦρθα, νὰ στὰ χόματά μου,
Βλέπω τὴ δική μου γῆ,
Μὲ τὴ σημερινὴ γαρά μου,
Κ' ἡ ψυχὴ μου τόσ' ἄς βγῆ.

Σπύρος Ματσούκας

ΣΕ ΜΙΑ ΑΚΑΤΑΔΕΚΤΗ

Δὲν πρέπει νὰ μὲ κυττάξῃ· ἔτσι, μὲ τὸ ὕφος αὐτὸ ποῦ λέγει σ' ὅλο τὸν κόσμο· αὐτὸς ἐδῶ ἐμένα μόνο ἔχει χαρὰ κι' ἔννοια του, ἔπειδὴ σ' ἀγαπῶ κι' ἔπειδὴ εἶσαι πλουσία.

Ἄν ἦσαι σὺ ἀκατάδεκτη, εἶμαι κι' ἐγὼ ὑπερήφανος· ὁ ποιητὴς μοιάζει λιγάκι μὲ γυναῖκα κι' ἀλλάζει σὰν τὰ κύματα· γι' αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσῃ πολὺν καιρὸ στὴν ἔξουσία σου· Μὴν κάνεις τὴν πλανητικὴ ψυχὴ του ν' ἀνυπομονῆ, ἀπὸ φόβο μὴ ξεφεύγοντας ἐξαφνικὰ ἀπὸ τὰ δίκτυα σου γιὰ νὰ ξαναῦρη τὸν ἐλεύθερο ἀέρα καὶ τὴ σκιά τῶν δασῶν, ἀρχινᾷ νὰ λέη, σὲ τραγούδια ποῦ στο μέλλον θ' ἀκουστοῦν, πῶς μόνο περιφρόνησι εἶλγες γιὰ τὴ τέχνη καὶ ὅτι — ὑπερήφανη μορφιά τὴν ὁποῖαν χωρὶς ἄλλο πάρα πολὺ ἐξύμνησαν — δὲν κατάλαβες διόλου τὴ ἀγάπησαν σὲ σένα.

MARIO